

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce **F. O.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému: **Úřad vlády ČR**, nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2006, č. j. 10 Ca 274/2006 – 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2006, č. j. 10 Ca 274/2006 – 13, **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 14. 12. 2006, č. j. 10 Ca 274/2006 - 13, Městský soud v Praze (dále městský soud) žalobu žalobce ze dne 28. 8. 2006 proti žalovanému Úřadu vlády ČR odmítl. Městský soud dospěl k závěru, že žalobce v předmětné věci nepodal stížnost na postup žalovaného podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, opravný prostředek určený k ochraně proti nečinnosti žalovaného nevyčerpal, takže v daném případě nejsou splněny podmínky řízení o předmětné žalobě na ochranu nečinnosti správního orgánu, přičemž tento nedostatek podmínek řízení nelze odstranit.

Proti usnesení městského soudu podal kasační stížnost žalobce (dále stěžovatel). V kasační stížnosti tvrdí, že napadené usnesení je nezákonné a úmyslně podvodné. V žalobě je uvedené ustanovení § 126 odst. 1) písm. l), nikoliv e) zákona č. 6/2002 Sb. s povinností předsedy soudu zajišťovat poskytování informací krajským soudem podle zvláštního předpisu, podle zákona č. 106/99 Sb. a to účinně bez průtahů, aby požadované informace byly poskytnuty včas k bezprostřední potřebě a použití.

Usnesením městského soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 10 Ca 274/2006 – 32 byl stěžovateli ustanoven zástupce advokát Mgr. Markem Sedlákem pro řízení o kasační stížnosti. V odůvodnění tohoto usnesení městský soud uvedl, že je v zájmu stěžovatele, aby

svého advokáta neprodleně vyhledal a poskytl mu informace a všechny písemnosti, týkající se této věci.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem. *(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98).*

Stěžovatel v kasační stížnosti žádné důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu ani neuvádí. V úvahu by totiž přicházelo tvrzení, že byly splněny podmínky řízení pro věcné projednání žaloby podané stěžovatelem proti žalovanému Úřadu vlády ČR. Protože žalobou proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, přicházelo by v úvahu tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti, např. že vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Takové tvrzení se však v podané kasační stížnosti neobjevuje.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Nejvyšší správní soud postupoval podle výše citovaného § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost stěžovatele odmítl.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu

